

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ		
ПРИМЉЕНО: 07. 11. 107.		
Орг. јед.	Број	Предности
08	2625	

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
КРАГУЈЕВАЦ

СТРУЧНОМ ВЕЋУ ЗА ДРУШТВЕНО ХУМАНИСТИЧКЕ НАУКЕ
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

НАСТАВНО НАУЧНОМ ВЕЋУ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

Одлуком Стручног већа за друштвено хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу број 1140/25 од 07. 09. 2007. године, а на предлог Наставно-научног већа Правног факултета у Крагујевцу број 1724/2-3 од 30. 08. 2007. формирана је Комисија за припрему и писање извештаја извештаја за избора наставника у једно од наставничких звања за ужу научну област: Кривично-правна, предмет Кривично право, у саставу:

1. др Станко Бејатовић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област: Кривично-правна, предмет: Кривично-процесно право; председник Комисије;
2. др Зоран Стојановић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду; Ужа научна област: Кривично-правна; предмет: Кривично право, члан Комисије;
3. др Ђорђе Лазин, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, ужа научна област: Кривично-правна, предмет: Кривично процесно право, члан Комисије.

На основу прегледа и детаљне анализе конкурсног материјала Комисија подноси Стручном већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу и Наставно-научном већу Правног факултета у Крагујевцу следећи:

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за избор једног наставника у једном од наставничких звања за ужу научну област: Кривично правна област, предмет: Кривично право, објављен у листу Националне службе за запошљавање "Послови" Београд, 24. 07. 2007. године, пријавио се један кандидат, проф. др Снежана Соковић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу за предмет Криминологија са Пенологијом. Уз конкурсну пријаву кандидат др Соковић је уредно приложила сва конкурсом тражена документа, објављене радове и друге доказе о испуњености услова конкурса.

А) БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ И НАУЧНИ РАД

1) Биографски подаци

1.1. Основни лични подаци и образовање

Др Снежана Соковић је рођена у Крагујевцу 31. 01. 1959. године. Живи у Крагујевцу, удата је и има двоје деце (Ива, 24 и Софија, 14).

У Крагујевцу је завршила основну школу (Вукова диплома) и Гимназију (Аласова диплома). Правни факултет је уписала 1977. завршила 1981. године са просечном оценом 9,36.

Усмени магистарски испит положила је са одликом 1984. године. Магистарски рад под називом "Индицијални доказ у кривичном процесном праву и криминалистици" одбранила је 1985. године на Правном факултету у Крагујевцу. Докторат правних наука стекла је на истом факултету 1991. године, одбранивши докторску дисертацију под називом "Вештачење као доказ у кривичном процесном праву".

У току докторских студија боравила је на специјализацији 1987. и 1989. на Правном факултету Универзитета "Карл Еберхард" у Тибингену, СР Немачка, и 1989. године на Техничком Универзитету у Дрездену, ДДР (летњи семинар немачке културе и језика).

1.2. Кретање у професионалном раду

На Правном факултету у Крагујевцу др Снежана Соковић се запослила 1984. године као асистент-приправник на Катедри за кривичноправне науке. 1986. године изабрана је у звање асистента за предмет Кривично процесно право, а 1990. реизабрана у исто звање. 1992. године на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу изабрана је у звање доцента за предмет Криминологија са Пенологијом. На Правном факултету у Крагујевцу 1998. године изабрана је у звање ванредног професора за предмет Криминологија са Пенологијом, а 2004. на истом факултету у звање редовног професора, такође за предмет Криминологија са Пенологијом.

Активно се служи немачким и енглеским језиком.

1.3. Чланство у научним и стручним удружењима

Удружење за криминологију и кривично право Србије и Црне Горе, Виктимолошко друштво Србије

1.4. Наставно искуство и педагошки рад

На Правном факултету у Крагујевцу у периоду 1984-1992. водила је вежбе на предмету Кривично процесно право, а у периоду 1984-1988. и вежбе на предмету Кривично право. Школске 1985/86 изводила је вежбе и из предмета Криминалистика. Од 1994. године самостално води наставу на основним и последипломским студијама и испите на предмету Криминологија са Пенологијом, а од марта 2007. и на предмету Кривично право.

Од 1996. године, као сарадник ангажован уговором, води наставу на основним и последипломским студијама и испите на предмету Пенологија на Дефектолошком факултету Универзитета у Београду. Школске 2002/2003 на истом факултету изводи наставу и испите и из предмета Општа криминологија са криминологијом малолетничке делинквенције.

1.5. Менторство дипломских радова и комисије за одбрану дипломских радова

Наставни план Правног факултета у Крагујевцу не предвиђа израду дипломских радова. У оквиру ангажовања на Дефектолошком факултету (сада Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију) Универзитета у Београду, смер за превенцију и третман поремећаја у понашању, била је ментор у изради

двадесет дипломских радова из области Пенологије и члан комисија за одбрану већег броја дипломских радова из области Пенологије, Кривичног права и Превенције криминала и поремећају у понашању.

1.6. Развој научно-наставног подмлатка и менторство на после-дипломским студијама

Учествовала је у бројним комисијама за избор у сарадничка и наставничка звања на свом и на другим факултетима, у комисијама за оцену или одбрану више магистарских теза и докторских дисертација и на свом и на другим факултетима. Била је ментор у изради и одбрани четири магистарске тезе и три докторске дисертације.

1.7. Друштвена активност

Др Снежана Соковић је од 1997. до 2001. године обављала функцију продекана за финансије на Правном факултету у Крагујевцу, функцију продекана за наставу 2005-2007, вршила је послове декана у периоду фебруар-мај 2007. године, а тренутно је на функцији председника Савета Правног факултета. Осим тога, др Соковић је учествовала у раду бројних комисија везаних за текуће пословање факултета и осавремењивање и израду нових студијских програма. Учесник је и бројних трибина, округлих столова и других дискусионих форума везаних за актуелне теме из кривично-правне области.

2) Научни рад

2.1. Радови објављени у водећим домаћим часописима са рецензијом:

1. Снежана Соковић: Појам чињенице у кривично процесном смислу, Гласник Правног факултета у Крагујевцу, Правни факултет Крагујевац, 1983/84; стр. 56- 72; ИССН 0351-2207; УДК 34"540.3";

2. Снежана Соковић: Границе доказивања у кривичном поступку, Гласник Правног факултета у Крагујевцу, Правни факултет Крагујевац, 1984/85; 61-76; ИССН 0351-2207; УДК 34"540.3";

3. Снежана Соковић: Значење и оправданост класификације доказа у савременом кривичном процесном праву, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, 87/2; 94- 112; ИССН 0022-6076; УДК 343.1;

4. Снежана Соковић: Појам индицијалног или посредног доказа, Правни живот, Удружење правника Србије, 87/6-7; стр. 73- 89; ИССН 0350-0500; УДК 34(497.11) (05);

5. Снежана Соковић: Могућности примене теорије вероватноће у доказивању посредним, индицијалним доказима, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, 88/2; ИССН 0022-6076; УДК 343.1;

6. Снежана Соковић: Проблеми избора вештака у кривичном поступку, Гласник Правног факултета у Крагујевцу, Правни факултет Крагујевац, 1991/92; стр. 67-79; ИССН 0351-2207; УДК 34"540.3";

7. Снежана Соковић: Листа сталних судских вештака као облик контроле стручних компетенција вештака, Југословенска ревија за кривично право и

криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, 94/3, стр. 79-85; ИССН 022-6076; УДК 342. 7:343;

8. Снежана Соковић: Историјски развој доказа вештачењем у кривичном поступку, Правни зборник Р Црне Горе, Удружење правника РЦГ; 2-3/95; стр. 115-123; ИССН 0350.6630; УДК 347.948 (091);

9. Снежана Соковић: Изузеће вештака у кривичном поступку, Правни живот, Удружење правника Србије, 7-8/95; стр. 111-121; ИССН 0350-0500; УДК 34(497.11) (05);

10. Снежана Соковић: Проблеми вештачења у кривичном поступку, Зборник радова: Криминалитет у Југославији и нека питања предстојеће реформе југословенског казненог законодавства, Београд, 1995; стр. 63-75; УДК 343.2;

11. Снежана Соковић: Објекат вештачења у кривичном поступку, Гласник права, Правни факултет Крагујевац, 4/95; стр. 81-89; ИССН 0351-2207; УДК 347.948:341.1;

12. Снежана Соковић: Карактеристике и улога вероватног закључка вештака у кривичном поступку, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, 95/3; стр. 74-81; ИССН 022-60076; УДК 343;

13. Снежана Соковић: Вештачење и предстојећа реформа кривичног-процесног законодавства, Гласник права, Правни факултет Крагујевац, 1/96; стр. 81-95; ИССН 0351-2207; УДК 347.947;

14. Снежана Соковић: Ванправни разлози који могу одредити суд да донесе смртну казну, Зборник радова: Смртна казна: вечна дилема, (правни, социолошки, психолошки, етички и религијски аспект), Српско удружење за кривично право и Удружење за кривично право Црне Горе, Београд, 1996, стр. 117-129; УДК 343.2;

15. Снежана Соковић: Путеви ирационалне детерминисаности судске одлуке о смртној казни, Зборник радова: Србија и европско право И, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: Д. Стојановић, Крагујевац, 1996, стр. 37-51; ИСБН 86-80765-06-6; УДК 34.047 (947.11) (082);

16. Снежана Соковић: Извршавање кривичних санкција институционалног карактера према малолетницима, Зборник радова: Кривичне санкције институционалног карактера, Удружење за пенологију Југославије и Удружење за кривично право и криминологију Југославије, приређивач: З. Стевановић. Београд, 1997, стр. 215-227;

17. Снежана Соковић: Вештачење у кривичном поступку - *de lege ferenda*, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, 3/96, стр. 77-97; ИССН 022-60076; УДК 343;

18. Снежана Соковић: Васпитне мере институционалног карактера и казна малолетничког затвора у Предлогу Закона о извршењу кривичних санкција, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, 1/97, стр. 145-163; ИССН 022-6076; УДК 343.13; 342.716;

19. Снежана Соковић: Вештачење у кривичном поступку - *de lege ferenda*, Право теорија и пракса, "Право" Нови Сад, 8/97; стр. 33-46; ИССН 0352-3713; УДК 34;

20. Снежана Соковић: Савремене теоријске и законодавне концепције кривичноправног статуса малолетника и нови Закон о извршењу кривичних санкција, Зборник радова: Србија и европско право, II, Правни факултет

Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: Д. Стојановић, 1997; стр. 81-99; ИСБН 86-80765-13-9; УДК 34.047(497.11)(082);

21. Снежана Соковић: Теоријски и практични проблеми релације: доказ - доказно средство - доказни извор, Гласник права, Правни факултет Крагујевац, 1/97, стр. 7-21; ИССН 0351-2207; УДК 343.14 (045);

22. Снежана Соковић: Извршење кривичних санкција у функцији превенције криминалног понашања, Зборник радова: Превенција криминалитета, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Дефектолошки факултет Универзитета у Београду; Београд, 1998, стр. 126-137; ИД 69520908; УДК 343.9(082);

23. Снежана Соковић: Захтеви Конвенције против мучења и других свирепих, нехуманих или понижавајућих казни или поступака и реформа казненог законодавства, Зборник радова: Србија и европско право III, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: Д. Стојановић, 1998, стр. 70/83; ИСБН 86-80765-21-X; УДК 34. 047 (497.11)(082);

24. Снежана Соковић: Допринос вештака и стручног лица утврђивању чињеничног стања у кривичном поступку, Зборник радова: Утврђивање чињеничног стања, изрицање и извршење кривичних санкција, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, приређивач: Д. Радовановић, Београд, 1998. стр. 94-107; УДК 343;

25. Снежана Соковић: Кривичне санкције и превенција криминалног понашања, Зборник радова Правног факултета у Српском Сарајеву, 1/99, стр. 99-108; ИСБН 99938-57-06-8; УДК 34(082);

26. Снежана Соковић: Права и обавезе осуђених лица и сврха кажњавања, Зборник радова: Србија и европско право IV, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: Д. Стојановић, 1999. стр. 116-132; ИСБН 86-80765-27-9; УДК 34.047 (497.11) (082);

27. Снежана Соковић: Доказивање индицијама, Зборник радова: Могући правци развоја југословенског казненог законодавства и њихове основне карактеристике, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, приређивач: С. Бејатовић, Београд, 1999, стр. 161-181; УДК 343;

28. Снежана Соковић: Инкриминација тортуре у новом казненом законодавству, кривичноправни и кривичнопроцесни аспект са освртом на међународне стандарде, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања Београд, 1-2/2000; стр. 65-77; ИССН 022-6076; УДК 343.24;

29. Снежана Соковић: Положај осуђених лица у поступку извршења кривичних санкција, Зборник радова: Реформа система извршења кривичних санкција, Удружење за пенологију Југославије, приређивач: З. Стевановић, Београд, 2000, стр. 209-223; УДК 343.9;

30. Снежана Соковић: Индицијални доказ у кривичном процесном праву, Зборник радова Правног факултета у Српском Сарајеву, 2/2000, стр. 91-112; ИСБН 99938-57-06-8; УДК 34(082);

31. Снежана Соковић: Ограничење права и слобода човека и грађанина у поступку извршења казне затвора, Зборник радова: Југословенско кривично законодавство и права и слобода човека и грађанина, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, приређивач: С. Бејатовић, Београд, 2001. стр. 269-285; УДК 343;

32. Снежана Соковић: Много правила, мало права (ограничења права осуђених лица у поступку извршења казне затвора), Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања Београд, 3/2000, стр. 68-89; ИССН 022-6076; УДК 334;

33. Снежана Соковић: Инкриминација тортуре, кривичноправни и кривичнопроцесни аспекти са освртом на међународне стандарде, Зборник радова Правног факултета у Српском Сарајеву, 3/2001; ИСБН 99938-57-06-8; УДК 34(082);
34. Снежана Соковић: Приказ: Ђ. Игњатовић: Криминолошко наслеђе, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања Београд, 3/1998. стр. 280-283; ИССН 022-6076; УДК 343;
35. Снежана Соковић: Правни аспект вештачења код кривичних дела насиља, Зборник: Деликти насиља (кривично-правни и криминолошки аспект), Институт за криминолошка и социолошка истраживања, приређивач: Д. Радовановић, Београд, 2002. стр. 179-193; ИСБН 86-83287-05-Х; УДК 343.3/.4(082);
36. Снежана Соковић: Заштита права осуђених лица и контрола извршења казне затвора (домаће право и међународни стандарди), Зборник радова: Србија и европско право В, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: Д. Стојановић, Крагујевац, 2002, стр. 281-299; ИСБН 86-80765-31-7; УДК 34.047(497.11)(082);
37. Снежана Соковић: Права осуђених лица - основне концептуалне карактеристике, ограничавање и заштита, Зборник радова: Слободе и права човека и грађанина у концепту новог законодавства републике Србије, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: С. Бејатовић; Крагујевац, 2002. стр. 42-58; ИСБН 86-80765-34-1; УДК 343.22;
38. Снежана Соковић: Заштита и ограничавање права осуђених лица, Правни живот, Удружење правника Србије, 9/2002, том I, стр. 527- 543; ИССН 0350-0500; УДК 34 (947.11) (05);
39. Снежана Соковић: Контрола криминалитета у праву ЕУ, Зборник радова: Стратегија државног реаговања против криминалитета, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Удружење за кривично право и криминологију Србије и Црне Горе, приређивач: Д. Радовановић, Београд, 2003. стр. 63-75; ИСБН 86-83287-06-08; УДК 343.9(082);
40. Снежана Соковић: Вештачење код кривичних дела из области привредног криминалитета, Зборник радова: Привредни криминалитет и транзиција, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, приређивач: Д. Радовановић, Београд, 2003. ИД 91794956, УДК 343.53 (082);
41. Снежана Соковић: Промене и стање у кривичном и правосудном законодавству 2001-2003. - извршење кривичних санкција, Југословенски преглед, 2003, стр. 9-15;
42. Снежана Соковић: Европско кривично и кривичнопроцесно право - настајање и правци развоја, Ревиија за криминологију и кривично право, Удружење за кривично право и криминологију Србије и Црне Горе, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, 2004/1, стр. 117-136; ИССН 1820-2969; УДК 343.91(4);
43. Снежана Соковић: Право осуђених лица на комуникацију са спољним светом, Слободе и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије II, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: С. Бејатовић; Крагујевац, 2003, стр. 45-59; ИСБН 86-80765-47-3; УДК 343.22;
44. Снежана Соковић: Искуства ЕУ у сузбијању тешких облика криминалитета, Зборник радова: Тешки облици криминала, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, приређивач: Д. Радовановић, Београд, 2004. стр. 173-193. ИСБН 86-83287-09-2; УДК 343.232 (082);

45. Снежана Соковић: Много правила - мало права?, Истраживања у дефектологији, Дефектолошки факултет Београд, 2004/4, стр. 225-239; ИССН 1451-3285; УДК 376:616(082);
46. Снежана Соковић: Нека спорна питања вештачења у кривичном поступку, Зборник радова: Сузбијање криминалитета (деценија после смрти професора Водинелића), Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Полицијска Академија, приређивач; Б. Симоновић, Крагујевац, 2004. стр. 489-505; ИСБН 86-80765-53-8; УДК 341.1:343.98;
47. Снежана Соковић: Међународни стандарди у извршењу кривичних санкција, Слободе и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије III, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: С. Бејатовић; Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: С. Бејатовић; Крагујевац, 2004; стр. 45-59; ИСБН 86-80765-57-0; УДК 343.24/.27;
48. Снежана Соковић: Нова решења у Предлогу закона о извршењу кривичних санкција, Зборник радова: Казнено законодавство: прогресивна или регресивна решења, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, приређивач: Д. Радовановић, Београд, 2005, стр. 477-490; ИСБН (&83287-11-4; УДК 343.2/.7(497.11+497.16)(082);
49. Снежана Соковић: Искуства контроле тешких облика криминалитета у систему права ЕУ, Зборник радова: Слободе и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије IV, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: С. Бејатовић; Крагујевац, 2005, стр. 55-75; ИСБН 86-80765-52-7; УДК 343.9:339.923:061.1ЕУ;
50. Снежана Соковић: Извршавање казне затвора - релевантни међународни правни стандарди, Правни живот, Право и универзалне вредности, Том I, Београд, Удружење правника Србије, 2005. стр. 711- 725; ИССН 0350-0500; УДК 34 (497.11) (о5);
51. Снежана Соковић: Спречавање тортуре у извршењу кривичних санкција - релевантни међународни правни стандарди, Зборник радова: Специјална едукација и рехабилитација - кораци и искораци, 30 година Дефектолошког факултета, Дефектолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 2005, стр. 65
52. Снежана Соковић: Релевантни међународни правни стандарди у извршењу казне затвора, Зборник радова удружења за међународно кривично право, Београд, 2006, стр. 132-146;
53. Снежана Соковић: Ново казнено законодавство и међународни стандарди - забрана тортуре мучења, нехуманог и понижавајућег поступања и кажњавања, Зборник радова: Ново кривично законодавство: дилеме и проблеми у теорији и пракси, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, приређивач: Д. Радовановић, Београд, 2006. стр. 561-581; ИСБН 86-83287-14-9; УДК 343.2/.7(497.11+497.16)(082);
54. Снежана Соковић: Искуства контроле тешких облика криминалитета у систему права ЕУ, Зборник Правног факултета Универзитета у Источно Сарајеву, Правни факултет (Источно Сарајево - Пале), уредник: В. Чоловић, Источно Сарајево, 2006. стр. 113-133; ИСБН 99938-57-06-8; УДК 34(082);
55. Снежана Соковић: Апсолутна забрана тортуре у новом казненом законодавству, Правни систем РСрбије и стандарди ЕУ и СЕ, књига I, Правни факултет Крагујевац, 2006. стр. 145-171; ИСБН 86-80765-73-2; УДК 342.2/.8(497.11);

56. Снежана Соковић, Даница Васиљевић: Нова пенологија, стара пракса са новим именом, Социјална мисао, 2007/1, 53, стр. 127-137; ИССН 0354-401Х; ЦОБИСС.СР-ИД 42962700;

57. Снежана Соковић: Савремени стандарди забране и спречавања тортуре и ново казнено законодавство, Ревивија за кривично право и криминологију, Удружење за криминологију и кривично право Србије и Црне Горе, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, вол. 44. бр.3. 2006. стр. 169-199, ИССН 1820-2969; УДК 343.91(4);

58. Снежана Соковић, Даница Васиљевић: Улога специјалних педагога у пробационом раду са малолетним преступницима, Зборник радова: Поремећаји понашања и преступништво младих: специјално педагошки дискурс, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду, приређивач: Д. Радовановић; Београд, 2007, стр. 427-447; ИСБН 978-86-80113-59-3; УДК 316.624 (082);

59. Снежана Соковић: Кривичне санкције и редукција криминалитета: очекивања и реални домети, Ревивија за кривично право и криминологију, Удружење за криминологију и кривично право Србије и Црне Горе, вол. 45. бр. 1, 2007, стр. ИССН 1820-2969; УДК 343

60. Снежана Соковић: Absolut ban on torture in the New Serbian Penal Legislation, European Law and National Criminal Legislation, ed. Tomasshek, Prague, 2007, п. 171-194; ИСБН 978-80-85889-88-8;

61. Снежана Соковић: Кривичне санкције и успешност борбе против криминалитета, Зборник радова: криминалитет у транзицији: феноменологија, превенција и државна реакција, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, уредник: Л. Крон, Београд, 2007. стр. 59-73; ИСБН 978-86-83287-21-5; УДК 316.4:343.97(497.11)(082);

62. Снежана Соковић: Систем алтернативних мера у домаћем кривичном законодавству и релевантни правни стандарди, Зборник радова: Правни систем Србије и стандарди ЕУ и СЕ, књига, Правни факултет Крагујевац, 2007, стр. 113-133; ИСБН 86-80765-82-1; УДК 343.2/.7;

63. Снежана Соковић: Хармонизација кривичноправних прописа и контрола криминалитета у ЕУ, Правни живот, Удружење правника Србије, 2007, у штампи; ИССН 0350-0500; УДК 348497.11) (05);

64. Снежана Соковић: Контрола криминалитета у праву ЕУ, Ревивија за европско право, Центар за право Европске уније, Крагујевац, 2-3/2005; стр. 51-71; ИССН 1450-7986; УДК 34: 061.1(4);

65. Снежана Соковић: Правне и институционалне карактеристике сарадње у кривичним стварима у ЕУ, Правна ријеч, 2007, Бања Лука,

66. Снежана Соковић, Даница Васиљевић: Интермедијарне кривичне санкције, Зборник института за криминолошка и социолошка истраживања, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд, 2007, у штампи;

67. Снежана Соковић: Алтернативне кривичне санкције: домаће ново казнено законодавство и страна искуства, Ревивија за криминологију и кривично право, Удружење за кривично право и криминологију Србије и Црне Горе, у штампи, ИССН 1820-2969; УДК 343

Напомена: радови под редним бројем од 1. до 5. објављени су до избора у звање доцента, радови под редним бројем 6. до 21. објављени су до избора у звање ванредног професора, радови под редним бројем 22. до 41. до избора у звање редовног професора, а радови под редним бројем 41. до 67. после избора у звање редовног професора.

2. 2. Монографије и уџбеници

1. Вештачење као доказ у кривичном поступку, Институт за правне и друштвене науке, Крагујевац, 1997; страна 323; ИСБН 86-80765-08-2, ЦИП 340.66;
2. Доказивање индицијама, Јефимија, Крагујевац, 1997, страна 174; ИСБН 86-7016-014-5, ЦИП 343.142;
3. Извршење кривичних санкција, 2003. стр. 177. Институт за правне и друштвене науке, Крагујевац, 2003. ИСБН 86-80765-46-5, ЦИП 343.8(075.8)

Напомена: монографије под редним бројем 1. и 2. објављене су до избора у звање ванредног професора, а монографија под редним бројем 3. после избора у звање ванредног професора.

2.3. Реферати саопштени на научним скуповима (штампани у целини):

1. Проблеми вештачења у кривичном поступку, реферат саопштен на научном скупу: "Криминалитет у Југославији и нека питања предстојеће реформе југословенског казненог законодавства", Саветовање Југословенског удружења за кривично право и криминологију, одржано на Златибору 28-30. септембра 1995;
2. Ванправни разлози који могу одредити суд да донесе смртну казну, реферат на саветовању: "Смртна казна: вечна дилема (правни, социолошки, психолошки, етички и религијски аспект)", Саветовање Удружења за кривично право и криминологију РС и РЦГ, одржано у Херцег-Новом 7-9. новембра 1996,
3. Извршавање кривичних санкција институционалног карактера према малолетницима; реферат саопштен на скупу: "Извршавање кривичних санкција институционалног карактера", Саветовање Удружења за пенологију Југославије и Удружења за кривично право и криминологију Југославије, одржано у Соко Бањи 8-9. маја 1997.
4. Извршење кривичних санкција у функцији превенције криминалног понашања, "Превенција криминалитета", научни скуп у организацији Дефектолошког факултета Универзитета у Београду, Београд, 19-21. новембар 1998.
5. Допринос вештака и стручног лица утврђивању чињеничног стања у кривичном поступку, Саветовање Института за криминолошка и социолошка истраживања "Утврђивање чињеничног стања, изрицање и извршење кривичних санкција", Будва, 3-7. јуни 1998.
6. Доказивање индицијама, Саветовање Југословенског удружења за кривично право и криминологију "Могући правци развоја југословенског казненог законодавства и њихове основне карактеристике", Златибор, 23-25. септембар, 1999,
7. Положај осуђених лица у поступку извршења кривичних санкција, Саветовање Удружења за пенологију Југославије "Реформа система извршења кривичних санкција", Београд, 24-25. новембар 2000.
8. Ограничење права и слобода човека и грађанина у поступку извршења казне затвора, Саветовање Југословенског удружења за кривично право и криминологију "Југословенско кривично законодавство и права и слободе човека и грађанина", Златибор, 20-22. септембар 2001.
9. Правни аспект вештачења, Саветовање Института за криминолошка и социолошка истраживања: "Деликти насиља - кривично-правни и код кривичних дела насиља, криминолошки аспект", Будва, 26-29. јуни, 2002.

10. Контрола криминалитета у праву ЕУ, Саветовање Института за криминолошка и социолошка истраживања: "Стратегија државног реаговања против криминалитета", Будва, 4-6. јуни, 2003
11. Заштита и ограничавање права осуђених лица, Копаоничка школа природног права, XV, 13-17. децембар, 2002.
12. Нека спорна питања вештачења у кривичном поступку, Међународни научни скуп у организацији ПФ Крагујевац и ВШУП Београд: Сузбијање криминалитета (деценија после смрти професора Водинелића), Београд, 19-20 мај 2004.
13. Искуства ЕУ у сузбијању тешких облика криминалитета, XVI Семинар права, Саветовање Института за криминолошка и социолошка истраживања и Више школе унутрашњих послова: Тешки облици криминала, Будва, 8-12. јуни 2004.
14. Нова решења у Предлогу закона о извршењу кривичних санкција, XVII Семинар права, Саветовање Института за криминолошка и социолошка истраживања и Више школе унутрашњих послова: Казнено законодавство: прогресивна или регресивна решења, Будва, 7-10. јуни 2005;
15. Извршавање казне затвора - релевантни међународни правни стандарди, Правни живот, Право и универзалне вредности, Копаоничка школа природног права XVIII, 13-17. децембар 2005;
16. Спречавање тортуре у извршењу кривичних санкција - релевантни међународни правни стандарди, Међународни научни скуп у организацији Дефектолошког факултета Универзитета у Београду: Специјална едукација и рехабилитација - кораци и искораци, Београд, 14. и 15. новембра 2005. године
17. Релевантни међународни правни стандарди у извршењу казне затвора, Међународни научни скуп Удружења за међународно кривично право: Актуелни проблеми међународног кривичног права, 17-20 мај, Тара, 2006;
18. Ново казнено законодавство и међународни стандарди - забрана тортуре мучења, нехуманог и понижавајућег поступања и кажњавања, XIX Семинар права, Саветовање Института за криминолошка и социолошка истраживања и Више школе унутрашњих послова: Ново кривично законодавство: дилеме и проблеми у теорији и пракси, Будва, 13-16. јуна 2006.
19. Absolut Ban of Torture in the New Serbian Penal Legislation, Pravnicka fakulta Univerzita Karlova v Praze, Pravna fakulteta Univerzita v Ljubljana: "The Influence of EU Law on the Criminal Law on the Member States", Љубљана, 23-25. април 2007;
20. Улога специјалних педагога у пробационом раду са малолетним преступницима, Међународни научни скуп у организацији Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду: Поремећаји понашања и преступништво младих: специјално педагошки дискурс, Златибор, мај 2007;
21. Кривичне санкције и успешност борбе против криминалитета, XX Семинар права, Саветовање Института за криминолошка и социолошка истраживања: Криминалитет у транзицији: феноменологија, превенција и државна реакција, Палић, 14-17. јуна 2007.
22. Правне и институционалне карактеристике сарадње у кривичним стварима у ЕУ, Бањалучки правни дани, међународни научни скуп у организацији Правног факултета у Бања Луци, Бања Лука, 4-7. октобар 2007.

Напомена: реферати под редним бројем 1. до 3. односе се на период до избора у звање ванредног професора, реферати под редним бројем 4. до 11. на период до избора у звање редовног професора, а реферати под редним бројем

12. до 22. су саопштени на научним скуповима одржаним после избора кандидата у звање редовног професора.

2.4. Учешће у научно истраживачким пројектима:

1. "Србија и европско право", (секција: кривично право) 1996/2000, (одлука ННВ Правног факултета од 20. 09. 1995.); носилац пројекта: Правни факултет у Крагујевцу и Министарство за науку и технологију РС;

2. "Тешки облици криминала и транзиција (секција: Привредни криминалитет и корупција)", (одлука Института за криминолошка и социолошка истраживања од 10. 06. 2002.); 2002. носилац пројекта: Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд;

3. "Слободе и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије", (секција: Ново казнено законодавство) (одлука ННВ Правног факултета од 27. 06. 2001), 2002/2006, носилац пројекта: Правни факултет у Крагујевцу и Министарство за науку и технологију РС.

4. "Правни систем Републике Србије и стандарди Европске Уније и Савета Европе", (секција: кривично правни стандарди) 2006/2010, одлука ННВ Правног факултета од 14. 06. 2005, носилац пројекта: Правни факултет у Крагујевцу и Министарство за науку и технологију РС.

Напомена: На пројекту под редним бројем 1. кандидаткиња је била ангажована у звању доцента, у звању ванредног професора је била ангажована на изради пројекта под редним бројем 2. и 3, а у звању редовног професора такође учествује у изради пројекта под редним бројем 3. као и пројекта под редним бројем 4.

2.5. Менторски рад и учешће у комисијама за оцену и одбрану магистарских и докторских дисертација и изборним комисијама

Учествовала је у *комисијама за избор у сарадничка и наставничка звања* на свом и на другим факултетима других Универзитета у РСрбији (Правни факултет Ниш Универзитет Ниш, Полицијска академија и Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитет у Београду, РЦрној Гори (Правни факултет у Подгорици, и БиХ (Правни факултет Универзитет Источно Сарајево), *комисијама за оцену или одбрану више магистарских теза и докторских дисертација* на свом и на другим факултетима (Правни факултет Крагујевац, Правни факултет Ниш, Правни факултет Косовска Митровица, Правни факултет Подгорица, Дефектолошки факултет Београд, Филозофски факултет Београд).

Била је ментор у изради магистарске тезе: "Мере, средства и методи сузбијања појавних облика организованог криминалитета" Драгана Пауновића, одлука ННВ Правног факултета универзитета у Крагујевцу од 30. 06. 1999., магистарске тезе "Верске секте и криминалитет" Мираша Томовића, одлука ННВ Правног факултета Универзитета у Крагујевцу од 08. 03. 2000, магистарске тезе Зорана Стевановића "Отворени казнено-поправни заводи у Србији", одлука ННВ Дефектолошког факултета Универзитета у Београду од 02. 03. 2004, магистарске тезе Данице Васиљевић "Психосоцијална обележја малолетних преступника и примена метода рехабилитације", одлука ННВ Дефектолошког факултета Универзитета у Београду од 02.12. 2006.

Др Снежана Соковић је ментор у изради докторске дисертације "Казна затвора и положај осуђених лица" мр Драгана Вулића, одлуком ННВ Правног

факултета универзитета у Крагујевцу од 02. 07. 2003; докторске дисертације мр Зорана Стевановића "Пенални систем и видови пеналног третмана осуђених лица у Србији", одлука ННВ Дефектолошког факултета Универзитета у Београду од 26. 12. 2006, докторске дисертације мр Данице Васиљевић "Алтернативе краткотрајним казнама затвора", одлука ННВ Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду од 26. 06. 1007.

3) Анализа радова

Извршење кривичних санкција у функцији превенције криминалног понашања, Зборник радова: Превенција криминалитета, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Дефектолошки факултет Универзитета у Београду; Београд, 1998, стр. 126-137; ИД 69520908; УДК 343.9(082);

Рад се бави разматрањем реалних домета генералнопревентивног и специјалнопревентивног учинка извршења кривичних санкција. По мишљењу аутора извршење кривичних санкција као израз неумитне последице друштвене интервенције након извршеног кривичног дела битно утиче на редукцију криминалитета, због чега је са становишта генералне превенције, ефикасна примена законом предвиђених мера важнија него њихова концептуално-нормативна заокруженост и теоријска актуелност. Теоријски оспоравана ресоцијализација, висока стопа рецидивизма и перманентан раст криминалитета као "доказ" неуспешности рехабилитације у стратегији специјалне превенције проблематичним чини и стварни учинак специјалне превенције, мада ни пенологија ни друге релевантне науке за сада не дају ваљану и примењиву замену за оспоравани концепт ресоцијализације.

Карактеристике и улога вероватног закључка вештака у кривичном поступку, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, 95/3; стр. 74-81; ИССН 022-60076; УДК 343;

У раду се истиче да је потребна посебна опрезност код одређивања конкретног значења вероватног закључка у односу на спорне чињенице. Наиме, основна карактеристика вероватног закључка вештака је да не искључује и другачије могућности егзистенције спорних чињеница, због чега има значење верзије спорних чињеница, а не и пуну доказну вредност, за разлику од категоричног закључка који може да има карактер непосредног доказа или посредног доказа, зависно од конкретних околности. Вештак такође не треба да формулише вероватни закључак о идентитету, јер такав закључак у суштини представља категоричан закључак о групној припадности који увек, по природи ствари, дозвољава и претпоставке о идентитету. Значење хипотетичности садржане у вероватном закључку не може да се објективизира сразмерно њеном бројчаном изразу добијеном у складу са математичким правилима теорије вероватноће, обзиром на чињеницу да статистичка вероватноћа не допушта исказ о појединачном и да је неопходан квалитет сазнања о спорним чињеницама у поступку доказивања извесност а не вероватноћа.

Вештачење у кривичном поступку - de lege ferenda, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, 3/96, стр. 77-97; ИССН 022-60076; УДК 343;

Обзиром да је реформа кривичног процесног законодавства у току, аутор у овом раду износи конкретно уобличене предлоге *de lege ferenda* у вези спорних питања вештачења у кривичном поступку. У том смислу су обрађена питања избора вештака, питања контрадикторности вештачења, изузећа вештака, временског ограничења трајања посматрања окривљеног у здравственој установи ради вештачења душевног стања, као и питање термилошких побољшања у законском тексту у вези израза предмет и објекат вештачења.

Листа сталних судских вештака као облик контроле стручних компетенција вештака, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, 94/3, стр. 79-85; ИССН 022-6076; УДК 342. 7:343;

Један од начина контроле стручних компетенција вештака јесте и формирање листе сталних судских вештака, која је обавезна и за суд и за странке приликом одређивања вештака коме се поверава потребно вештачење. У раду се анализирају одредбе актуелног Закона о условима за обављање послова вештачења које се односе на услове за стицање својства сталног судског вештака. Мада овакав начин има извесне предности у односу на раније одређивање листе вештака за подручје одређеног суда решењем председника тог суда, аутор закључује да основни проблеми у избору вештака одговарајуће струке остају и даље, због чега су неопходне измене у овом законском тексту. Наиме, да би једно лице постало стални судски вештак, још увек треба само да обави одговарајућу процедуру око уписа у Регистар сталних судских вештака, без испуњавања били каквих додатних услова који би га чинили и фактички, а не само формално, подобним за вршење ове одговорне функције. Осим тога, овај закон не даје никакве услове ни за контролу његовог каснијег рада, након уписа у Регистар.

Извршавање кривичних санкција институционалног карактера према малолетницима, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, 95/3; стр. 74-81; ИССН 022-60076; УДК 343;

Питање извршења кривичних санкција институционалног карактера које се изричу малолетним лицима нови ЗИКС регулише сажетијим нормирањем постојећих решења, без уношења крупнијих промена. Са друге стране, аутор истиче да ни предложене измене општег дела Кривичног закона за сада не предвиђају ништа квалитативно ново у овој области. Алтернативно се предвиђа брисање неких васпитних мера, иде се дакле на сужавање у постојећем регистру санкција за малолетнике, без промена код мера у чијем извршењу постоји низ проблема (упућивање у васпитну установу), без увођења нових нетрадиционалних мера познатих и проверених у компаративном законодавству и уз задржавање тзв. заштитничког концепта кривичноправног статуса малолетника, што је у супротности са савременим законодавним токовима и положајем малолетника у савременом друштву, који се у смислу друштвене интервенције све више третирају као посебна друштвена група интегрисана у друштво.

Васпитне мере институционалног карактера и казна малолетничког затвора у предлогу Закона о извршењу кривичних санкција, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, 1/97, стр. 145-163; ИССН 022-6076; УДК 343.13; 342.716;

У раду је дато детаљно упоређење позитивног решења заводских васпитних мера и казне малолетничког затвора и решења у Предлогу ЗИКСа, односно у већ усвојеном новом ЗИКСу. Аутор аргументује закључак да нови Закон о извршењу кривичних санкција не уноси крупније измене у ову област, мада генерално новим организационим решењем постојећег система институционалних санкција ствара могућности да се стање у извршењу ових санкција консолидује. Оправдано је очекивати да ће се на тај начин створити бољи услови за остваривање постојећих мера, као и простор за реално сагледавање потребних концепцијских измена и уобличавање нових решења кривичноправне позиције малолетника примерених текућем времену.

Захтеви Конвенције против мучења и других свирепих, нехуманих или понижавајућих казни или поступака и реформа казненог законодавства, Зборник радова: Србија и европско право III, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: Д. Стојановић, 1998, стр. 70/83; ИСБН 86-80765-21-Х; УДК 34. 047 (497.11)(082);

Рад указује на то да је разматрање ове Конвенције у светлу текуће реформе казненог законодавства неоправдано занемарено обзиром на њен легислативни карактер. Аутор анализира суштину кривичног дела тортуре у корелацији са постојећим инкриминацијама и аргументовано указује на потребу да се у оквирима реформе казненог законодавства размотри и уношење посебне инкриминације тортуре сходно захтевима ове Конвенције. Такође се указује и на тренутно веома значајне неусаглашености Конвенције против мучења и других свирепих, нехуманих или понижавајућих казни или поступака и домаћег кривичног законодавства и у области кривичне процедуре.

Допринос вештака и стручног лица утврђивању чињеничног стања у кривичном поступку, Зборник радова: Утврђивање чињеничног стања, изрицање и извршење кривичних санкција, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, приређивач: Д. Радовановић, Београд, 1998. стр. 94- 107; УДК 343;

Аргументујући тврдњу да тренутна позиција вештачења у кривичном поступку јесте у извесном смислу противуречна, јер "доказ који одлучује" или бар доказ од кога се с разлогом у сваком кривичном поступку много очекује, истовремено представља "уско грло" кривичне процедуре, а тиме и основни разлог дуготрајности и неефикасности кривичног поступка, овај рад анализира конкретне штетне последице и у односу на квалитет утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. У циљу стварања оптималних услова за судску оцену налаза и мишљења вештака, а тиме и за квалитетно и поуздано утврђивање чињеничног стања на коме се темељи судска одлука, аутор посебно указује на неадекватно одређивање критеријума стручности у важећем Закону о условима за обављање послова вештачења, за крупна и неоправдана одступања од принципа непосредне судске оцене доказа управо у вези доказа чија је процена због специфичне природе иначе изузетно тешка и деликатна, као и на мањкавости и неактивност надлежних субјеката у припремању и руковођењу вештачењем.

Права и обавезе осуђених лица и сврха кажњавања, Зборник радова: Србија и европско право IV, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: Д. Стојановић, 1999. стр. 116-132; ИСБН 86-80765-27-9; УДК 34.047 (497.11) (082);

Савремена пенологија сматра да је основни циљ кажњавања ресоцијализација преступника, мењање личних својстава осуђеника која су

довела до криминалног понашања, трајно уклањање криминалног понашања и њихово враћање у заједницу, оспособљених за трајну и успешну интеграцију у друштвени живот. Истовремено, поред социјалне реадaptације осуђеника, законске норме којима се одређена недозвољена понашања санкционишу треба да оне који нису преступници, страхом од стигматизације и губитка социјалног статуса, одврате од евентуалног криминалног понашања. Обзиром да није могуће истовремено и застрашивати и успешно преваспитавати, елемент застрашивања интегрисан у генерално превентивној функцији казне највећим делом треба да буде трансформисан у васпитни ефекат којим се код грађана подстиче поштовање закона и развија друштвена и морална осуда инкриминисаних понашања. Положај осуђених лица, по схватању аутора, треба да буде у функцији остварења ових циљева.

Доказивање индицијама, Зборник радова: Могући правци развоја југословенског казненог законодавства и њихове основне карактеристике, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, приређивач: С. Бејатовић, Београд, 1999, стр. 161-181; УДК 343;

Аутор уочава да постоји контрадикторност судске праксе, с једне стране, и теоријског виђења места и улоге индиција у доказивању унутар кривичне процедуре са друге стране. Оскудна теоријска излагања о индицијалном доказу и индицијама углавном на индиректан начин показују неповерење у овакву врсту доказивања, а пресуду засновану на индицијама тумаче као пропуст суда да утврди релевантне чињенице одговарајућим доказима. Резултат таквих околности јесте неодрживо истовремено опстајање и пресуда заснованих на индицијалном доказивању и става теорије да такве пресуде представљају пример погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Инкриминација тортуре у новом казненом законодавству, кривичноправни и кривичнопроцесни аспект са освртом на међународне стандарде, Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања Београд, 1-2/2000; стр. 65-77; ИССН 022-6076; УДК 343.24;

Мада се у тексту Устава и одредбама кривичног законодавства нигде не помиње израз "тортура", односно "мучење", сматра се нормирањем основног и тежих облика противправног лишење слободe, изнуђивања исказа и злостављања у вршењу службе истовремено санкционише и тортура. Аутор аргументује став да тежа последица основног кривичног дела противправног лишења слободe, или изнуђивања исказа или злостављања у вршењу службене дужности, није адекватан начин санкционисања тортуре, обзиром на то да суштину тортуре представља директна и непосредна намера наношења велике физичке и духовне патње, и искључиво умишљајно злостављање.

Положај осуђених лица у поступку извршења кривичних санкција, Зборник радова: Реформа система извршења кривичних санкција, Удружење за пенологију Југославије, приређивач: З. Стефановић, Београд, 2000, стр. 209-223; УДК 343.9;

Овај рад се бави питањем да ли хуманизација пенитенсијарног система, иако утемељена на схватању да сврха кажњавања јесте генерална и специјална превенција, "на делу" заправо постиже ефекте супротне овим очекивањима. Аутор образлаже тврдњу да висока стопа рецидивизма и стални раст криминалитета представљају изузетно комплексну појаву и не могу безрезервно да се прихвате као основни показатељ (не)успешности одређеног система извршења казне затвора, нити се због тога аргументовано може доводити у

питање законска заштита положаја осуђених лица утемељена на пуном поштовању њихове личности и достојанства.

Индицијални доказ у кривичном процесном праву, Зборник радова Правног факултета у Српском Сарајеву, 2/2000, стр. 91-112; ИСБН 99938-57-06-8; УДК 34(082);

Највећи број кривичних дела, посебно дела извршена од стране професионалних криминалаца и повратника, врши се у тајности, тако да коришћење индиција, чињеница које индиректно говоре о делу и учиниоцу, представља једини начин њиховог откривања и доказивања. Доказна незамењивост индиција је најчешће објективно условљена околностима конкретног чињеничног стања и није резултат пропуста и превида суда. Како непосредних доказа нема и суд је принуђен да своју одлуку заснива на индицијама, то се по схватању аутора питање од есенцијалног значаја за овакве доказне ситуације не односи на то да ли суд сме да одлучује на основу индиција, него на услове под којима то може да учини. У том смислу у раду се анализирају и упоређују карактеристике посредног и непосредног доказивања.

Ограничење права и слобода човека и грађанина у поступку извршења казне затвора, Зборник радова: Зборник радова: Југословенско кривично законодавство и права и слободе човека и грађанина, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, приређивач: С. Бејатовић, Београд, 2001. стр. 269-285; УДК 343;

Обзиром на познату чињеницу да се основни проблем људских права и слобода не налази у области нормативног регулисања него у сфери непосредне практичне примене, Аутор приступа анализи ограничења права и слобода човека и грађанина у поступку извршења казне затвора разматрањем основних одредница и нормативног и фактичког положаја осуђених лица и разликовањем ограничења слобода и права човека која представљају суштина извршавања казне затвора, дакле лишавање слободе и све што нужно произилази из тога, и ограничења права осуђених лица, која представљају ограничавање унутар ограничења извршеног самим чином започињања извршења казне затвора, и односе се на права која се непосредно тичу статуса осуђеног лица у режиму издржавања казне затвора. Мада су сва ограничења нормативно крајње рестриктивно дефинисана, колико ће се нормативно и реално у овом случају поклапати, зависи од тога колико осуђена лица познају своја права, колика су и како се спроводе дискрециона овлашћења заводске администрације, а посебно од механизма заштите права осуђених лица и начина контроле извршења кривичних санкција.

Много правила, мало права (права осуђених лица у поступку извршења казне затвора), Југословенска ревија за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију Југославије, Институт за криминолошка и социолошка истраживања Београд, 3/2000, стр. 68-89; ИССН 022-6076; УДК 334;

Затвор представља институцију која је екстремно заснована на правилима, у сваком сегменту организације и за сваког субјекта укљученог у њено функционисање. Лишавањем слободе и ступањем у казненопоправну установу ради издржавања казне затвора, осуђено лице потпуно напушта област приватног и за одређени период се константно и тотално препушта бризи државе. Готово да не постоји пример (изузимајући смртну казну) јачег задирања јавног интереса у сферу приватног, него што је то затвор. На неки начин, коначна експресија права није ред и мир, него затвор. Затвореничка свакодневница је регулисана посебним нормама до најситнијих детаља и парадокс је да затвор као ултимативна креација права,

врло често постаје место са много правила и мало, или нимало, права. Из тих разлога по мишљењу аутора деликатност и тежина питања права осуђених лица нужно превазилази искључиво нормативни аспект.

Правни аспект вештачења код кривичних дела насиља, Зборник: Деликти насиља (кривично-правни и криминолошки аспект), Институт за криминолошка и социолошка истраживања, приређивач: Д. Радовановић, Београд, 2002. стр. 179-193; ИСБН 86-83287-05-Х; УДК 343.3/.4(082);

Круцијална питања доказног поступка код кривичних дела насиља најчешће је могуће решити само вештачењем. Судска пракса, међутим, показује да део тих очекивања константно остаје незадовољен, јер се управо вештачења појављују као најчешћи разлог дуготрајности и неефикасности кривичне процедуре. Ради усклађивања потребе и очекивања кривичне процедуре и могућности савремене науке, аутор се аргументовано залаже за темељно преиспитивање организације судских вештачења, почевши од успостављања посебне форензичке едукације и контроле, преко реформе Закона о условима за обављање послова вештачења, до успостављања ваљаних институционалних оквира за обављање ове важне и одговорне делатности, уз одговарајуће измене постојеће процесне регулативе.

Заштита и ограничавање права осуђених лица, Правни живот, Удружење правника Србије, 9/2002, том И, стр. 527- 543; ИССН 0350-0500; УДК 34 (947.11) (05);

На реалне размере могућег ограничавања слобода и права човека и грађанина у поступку извршења казне затвора, најјасније указује начин на који функционише заштита права осуђених лица и контрола извршења кривичних санкција. Ради се о два повезана али супротно усмерена процеса, чија је осетљива и тешко одржива равнотежа неопходна у сваком правном систему. У раду се истиче да се механизам заштите права осуђених лица, обзиром на немогућност вођења управног спора против против појединачних аката којима се решава о правима и обавезама лица према којима се извршава санкција, заснива искључиво на унутрашњој контроли, што је у смислу релевантних међународних стандарда недовољно.

Права осуђених лица и контрола извршења казне затвора (домаће право и међународни стандарди), Зборник радова: Србија и европско право V, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: Д. Стојановић, Крагујевац, 2002, стр. 281-299; ИСБН 86-80765-31-7; УДК 34.047(497.11)(082);

Овај рад указује да је у погледу контроле извршења казне затвора међународни стандард, посебно стандард европског права, осим унутрашње контроле подразумева и двоструку судску контролу извршења кривичних санкција, националну и наднационалну у склопу механизма заштите људских права гарантованих Европском конвенцијом о људским правима. Мада преоптерећеност судова, питања организације, процедуре, однос судске и извршне власти, развијање тзв. кверулантске адаптационе стратегије код неких осуђеника, показују да и ова мера није решење без додатних проблема, јавна светла судског поступка трајно скрећу пажњу јавности на затворени свет казнено-поправних завода и интегришу их у друштвену реалност, и остварују нешто што је иначе потпуно страно свим установама институционалне изолације и што се изгледа не може постићи на други начин.

Контрола криминалитета у праву ЕУ, Зборник радова: Стратегија државног реаговања против криминалитета, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Удружење за кривично право и криминологију Србије и Црне Горе, приређивач: Д. Радовановић, Београд, 2003. стр. 63-75; ИСБН 86-83287-06-08; УДК 343.9/082);

У раду се разматрају циљеви и области комунитарне контроле криминалитета, стварање и развијање посебних институција (Europol, European Judicial Network, Eurojust, OLAF) као и карактеристике хармонизације права. У области материјалног кривичног права анализира се однос националног кривичног права и комунитарног права и области најинтензивније хармонизације, а у области кривичног процесног права питање надлежности, екстрадиције и узајамне правне помоћи. Аутор уочава да су за кривично-правне аспекте комунитарног права индивидуална права и њихова кривичноправна заштита су секундарног карактера, нашта указује и непостојање било каквих прописа којима се на нивоу Уније регулише положај окривљених лица и постављају стандарди у погледу остваривања права на одбрану, мада реално битна неравнотежа у овом смислу не постоји, јер празнину попуњава Европска конвенција о људским правима (и пракса Сталног суда за људска права), постављањем општих стандарда у заштити и остваривању индивидуалних права и непосредним регулисањем права путем којих се право окривљеног на одбрану. То је истовремено и разлог због кога се у овом тренутку уједначавање кривичноправних прописа и трансформација пре свега кривичног-процесног права у већој мери везује за Европску конвенцију о људским правима него за право ЕУ.

Европско кривично и кривичнопроцесно право - настајање и правци развоја, Ревизија за криминологију и кривично право, Удружење за кривично право и криминологију Србије и Црне Горе, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, 2004/1, стр. 117-136; ИССН 1820-2969; УДК 343.91(4);

Уобличавање основних стандарда у области европског кривичног законодавства базира се пре свега на општеприхваћеном теоријском и нормативном концепту људских права и пракси међународних судова и комитета, пре свега Европске Комисије и Суда за људска права, као и УН Комитета за људска права, и других институција надлежних за стање људских права. Са друге стране, механизам контроле криминалитета ЕУ и процес хармонизације права, који отуда произилази, и у кривичноправној области у једнакој мери иницирају настајање и развој европског материјалног и процесног кривичног права.

Право осуђених лица на комуникацију са спољним светом, Слободе и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије II, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, приређивач: С. Бејатовић; Крагујевац, 2003, стр. 45-59; ИСБН 86-80765-47-3; УДК 343.22;

Обзиром на сврху извршења кривичних санкција и на савремени концепт положаја осуђених лица, комуникација осуђених лица са спољашњим светом представља важан и, имајући у виду разлоге контроле и безбедности функционисања пенитенсијарних установа, врло деликатан сегмент извршења казне затвора. Рад је усмерен на позитивноправну (законску и подзаконску) и компаративноправну анализу појединачних права осуђених лица из групе права која се обично називају правом осуђеника на комуникацију с спољним светом.

Нова решења у Предлогу закона о извршењу кривичних санкција, Зборник радова: Казнено законодавство: прогресивна или регресивна решења,

Институт за криминолошка и социолошка истраживања, приређивач: Д. Радовановић, Београд, 2005, стр. 477-490; ИСБН (&-83287-11-4; УДК 343.2/.7(497.11+497.16)(082);

Аутор аргументује тврдњу да је противуречна ситуација, у којој је наше друштво протеклих година у значајној мери ношено таласом казненог популизма много очекивало од кривичних санкција, а истовремено показивало зачуђујуће мало воље да се њиховим извршењем озбиљно бави, резултирала и одговарајућим Предлогом Закона о извршењу кривичних санкција. Велика очекивања, велики број отворених питања, усклађивање "у ходу" са истовременом реформом и материјалног и процесног законодавства, примена обавезујућих међународних стандарда у организационо и материјално неповољним условима и притисак временских рокова, битно су отежавали рад на доношењу Предлога закона о извршењу кривичних санкција. Предлог карактеришу значајне концептуалне новине, прихватање битних међународних стандарда, али и приметна недоследност и недореченост у истом правцу. Предлогу недостаје и одређена мера правничке "ситничавости" која би понуђени текст и технички унапредила. Како у Предлогу изостаје регулисање извршења васпитних мера, извршење мера безбедности је у значајној мери усмерено на "ближе прописе", а извршење новчане казне и мера упозорења, условне осуде и судске опомене већ је највећим делом регулисано одредбама материјалног и процесног кривичног права, и како истовремено постоји потреба да се један број питања везаних за извршење казне затвора детаљније регулише, Аутор поставља питање да ли нам је потребан Закон о извршењу кривичних санкција или је потребнији Закон о извршењу казне затвора.

Савремени стандарди забране и спречавања тортуре и ново казнено законодавство, Ревиија за кривично право и криминологију, Удружење за криминологију и кривично право Србије и Црне Горе, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, вол. 44. бр. 3. 2006. стр. 169-199, ИССН 1820-2969; УДК 343.91(4);

Рад отвара нека релевантна питања поштовања забране тортуре у пракси домаћег казненог законодавства и, кроз анализу међународних докумената легислативног карактера значајних и за развој и унапређивање домаћег казненог законодавства, указује на постојање развијеног систем конкретних стандарда спречавања тортуре. Аутор указује да реформа казненог законодавства сасвим евидентно даје значајан допринос стварању делотворног система који редукује могућности да нормативна недореченост и неусклађеност буде искоришћена као простор за несанкционисану тортуру, али и да у неком областима, посебно у сфери извршења кривичних санкција, тек предстоји велики део посла у погледу испуњавања међународним уговорима преузетих обавеза. Успостављање и одржавање функционалног и ефикасног система спречавања тортуре није задатак који се може једнократно обавити, него процес који захтева стално критичко праћење примене предвиђених нормативних решења.

Кривичне санкције и редукција криминалитета: очекивања и реални домети, Ревиија за кривично право и криминологију, Удружење за криминологију и кривично право Србије и Црне Горе, вол. 45. бр. 1, 2007, стр. ИССН 1820-2969; УДК 343

У раду се анализирају разлози због којих су домети превенције прописивањем, изрицањем и извршењем кривичних санкција нужно ограничени, иако превенција представља основну сврху, и општу и посебну, кривично правног санкционисања. Превенција по својој природи "надилази" кривично право и у остваривању својих циљева само се једним делом може ослонити на заштитну функцију кривичног права. За разлику од превенције која представља широко

постављену, планску, врло диференцирану активност усмерену на веома различите факторе криминалног понашања, кривично право је по својој природи селективно, због чега се кривичноправним механизмима, односно пре свега санкционисањем кривичноправно нормираног понашања, може се деловати само у ограниченој мери, само на неке учиниоце и само у односу на одређене факторе криминалног понашања. То су и разлози због којих само утемељена и реална очекивања могу дати релевантан одговор на питање колико кривичноправни систем санкционисања доприноси успешној борби против криминалитета.

Систем алтернативних мера у домаћем кривичном законодавству и релевантни правни стандарди, Зборник радова: Правни систем Србије и стандарди ЕУ и СЕ, књига, Правни факултет Крагујевац, 2007, стр. 113-133; ИСБН 86-80765-82-1; УДК 343.2/.7;

Осим залагања за ширу примену алтернативних мера, у раду се детаљно анализирају релевантни правни стандарди, пре свега Минимална стандардна правила о мерама не-затварања УН из 1990. (Токијска правила), као и препорука Савета Европе о примени европских стандарда о мерама и санкцијама које се извршавају у заједници из 2000. године. Аутор наглашава да ново кривично законодавство Р Србије (Кривични законик, Закон о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, као и нови Законик о кривичном поступку који ће бити у примени од 2009. године) проширује број алтернативних санкција и уводи одређене елементе ресторативне правде. То свакако представља значајан корак у реформисању система кривичног санкционисања, али треба имати у виду да се кључни проблем домаћег пеналног система не налази на законодавном плану, него у обезбеђивању услова за адекватну примену постојећих правних решења. Без суштинске промене система и начина извршавања кривичних санкција, стварни потенцијал законодавних реформи остаје неискоришћен, а укупни друштвени одговор на криминалитет неефикасан.

Правне и институционалне карактеристике сарадње у кривичним стварима у ЕУ, Правна ријеч, 2007, Бања Лука,

У раду се у оквирима система права ЕУ разматрају правни оквири и основни стратешки циљеви система контроле криминалитета. Као основне активности ЕУ система контроле криминалитета анализира се полицијска сарадња, сарадња правосудних органа у кривичним стварима и хармонизација кривичног законодавства. Europol, European Judicial Network, Eurojust i OLAF представљају основни институционални оквир полицијске и правосудне сарадње у кривичним стварима. Аутор анализира и досадашња искуства и домете у хармонизацији прописа у кривичним стварима и указује на основне проблеме уочене у овој области. Common positions, framework decisions, decisions, conventions i Joint Action Decisions разматрају се као основне мере којима се остварује полицијска и правосудна сарадња у контроли криминалитета у правном систему ЕУ. Анализирана је и Миленијумска стратегија ЕУ у борби против криминалитета, а посебна пажња је посвећена анализи пројекту Corpus Iuris заштите финансијских интереса ЕУ, који европска правничка јавност, са више или мање критике, види и као темељ европског кривичног права.

Вештачење као доказ у кривичном поступку, монографија, Институт за правне и друштвене науке, Крагујевац, 1997; страна 323; ИСБН 86-80765-08-2, ЦИП 340.66;

Прво поглавље ове монографије је посвећено је историјском развоју доказа вештачењем у оквиру општег осврта на историјски развој кривичне

процедуре са констатацијом да вештачење све до краја XIX века није представљало самосталну процесну радњу и да се у процесном и доказном смислу много разликовало од данашњег.

У анализи појма вештачења у другом поглављу, износе се различити ставови процесне теорије и утврђује велика несагласност и шароликост, произашла по мишљењу аутора највећим делом из низа нејасноћа и противуречности у дефинисању основних појмова доказног права. разматрањем и утврђивањем појмова: доказ - доказно средство - доказни извор и разјашњењем њиховог међусобног односа, даје се појам доказне радње вештачења, налаза и мишљења као доказа и вештака као доказног извора.

Треће поглавље "Правна природа вештачења" посвећено је анализи различитих тумачења правне природе вештачења и указивању на њихове реликте у данашњем тумачењу вештачења. Аутор налази да и савремено тумачење правне природе, које вештачење види као самостално доказно средство, има низ недостатака и у четвртном поглављу истиче његову недовољну аргументованост и неодрживост схватања да само саопштавање апстрактних искуствених ставова чини вид вештачења. Кроз анализу различитих ставова у вези питања да ли је вештачење посредан или непосредан доказ, оригинаран или изведен доказ, стваран или персоналан, износе се аргументи за тврдњу да је вештачење персоналан и оригинаран доказ, а, у зависности од конкретне ситуације, може да буде посредан или непосредан.

У поглављу "Вештачење и други облици коришћења специјалних знања" наводе се бројни процедурални разлози, пре свега колизија са принципом неспојивости кривичнопроцесних функција, као и чињеница да је судија у вези ванправних питања само "стручни лаик", који по мишљењу аутора говоре против примене посебних стручних знања судије у доказивању. Ни у случају "стручног сведока" нема посебне примене стручних знања, већ се ради само о сведоку. Једини облик примене коришћења стручних (ванправних) знања у кривичном поступку јесте институт специјалисте (чл. 168. ст 9. ЗКП), чију позицију, сличности и разлике са вештачењем, аутор подробно анализира и даје предлоге за детаљније регулисање његове активности.

У шестом поглављу испитују се разлике и сличности вештачења и других доказних радњи: сведочења, увиђаја, реконструкције и судског експеримента. При томе се износе и наглашавају аргументи за нормирање реконструкције и експеримента као самосталних доказних радњи.

Кривично процесни принципи вештачења детаљно се разматрају у седмом поглављу. Посебно се наглашава питање неконтрадикторности судских вештачења и проблематизира његова вредност у условима савремене кривичне процедуре аргументованим пледирањем за процедурално појачавање елемената контрадикторности у извођењу ове доказне радње.

У осмом поглављу се износи анализа појма и круга субјеката вештачења. Анализира се вештак као основни субјекат вештачења, његова права и дужности, стручност и изузеће, кривично правна одговорност за дати налаз и мишљење са предлозима за измену одговарајућих норми ЗКП. Критички је размотрена и позиција и правни субјективитет руководиоца стручне установе код вештачења поверених овим установама. Проблем судских вештачења која се врше у оквиру стручних служби ОУП, као и укупну постојећу организацију послова судских вештачења, аутор сматра неадекватном и залаже се за издвајање службе криминалистичких експертиза из ОУП, односно за темељну реорганизацију делатности вештачења.

У следећем поглављу се разматра предмет и објекат вештачења. Ради одређивања предмета вештачења, прво се анализира појам предмета доказивања, као претходан и споран, а затим дефинише конкретан и апстрактан

предмет вештачења и његова структура. Доследно се диференцира предмет и објекат вештачења, а затим се анализира проблем аутентичности и оригиналности објекта експертизе, однос објекта вештачења и експертизног материјала, као и објекат вештачења код вештачења вршеног на основу списка.

Десето поглавље "Методика процеса вештачења и карактеристике процеса експертизног испитивања" је посвећено проблемима појма и система метода експертизног испитивања и његовим основним стадијумима, уз негирање става да постављање и проверавање посебних експертизних верзија представља посебан стадијум експертизног испитивања.

У посебном, једанаестом поглављу излажу се опште карактеристике налаза и мишљења вештака, при чему је детаљно разложена проблематика вероватног закључка вештака, коме се не одриче одређено доказно значење у зависности од конкретне ситуације, али се доказује да категорички закључак вештака доказно највреднији.

У поглављу посвећеном класификацији вештачења се излажу слабости и предности појединих класификација вештачења. Посебно се указује на неоснованост поделе на факултативна и облигаторна вештачења. Детаљно је изложена проблематика допунског и поновног вештачења у светлу позитивних кривичнопроцесних норми и кроз теоретску полемику са низом аутора, као и проблематика комплексних и ситуационих експертиза као нових видова вештачења.

У тринаестој глави "Разграничење надлежности суда и вештака" изложена је проблематика сукоба компетенција вештака и суда. Разматрана је улога судског вештачења при кривичноправној оцени ствари (врста насилне смрти, степен телесне повреде, узрочна веза), затим при оцени субјективне стране кривичне ствари и у изјашњавању вештака о нарушавању специјалних правила, са предлозима *de lege ferenda*.

Након излагања проблематике процесног реда у извођењу вештачења у кривичном поступку, поглавље "Оцена налаза и мишљења вештака" посвећено је разматрању слободне судијске оцене овог доказа. Аутор сматра да је таква оцена потребна и могућа, обзиром да се вештачењем утврђује само део спорних чињеница. При томе је уз оцену квалификованости, компетентности и објективности вештака, оцену експертизног материјала и научне заснованости и аргументованости датог налаза и мишљења, неопходно испитати и уклопљеност овог доказа у укупни доказни материјал.

У последњем поглављу "Етички проблеми судских вештачења" истиче се посебна и често неоправдано запостављена димензија судских вештачења, наглашавањем да интегрисањем у правно правило етичка норма не губи своје значење, него истовремено јача правну норму.

Доказивање индицијама, монографија, "Јефимија", Крагујевац, 1997. 174 стране; ИСБН 86-7016-014-5, ЦИП 340.66

Интересовање аутора за проблеме доказивања у кривичној процедури резултат је уверења да доказивање спорних правнорелевантних чињеница представља есенцијални део кривичног поступка, део који даје садржину и смисао процедуралним оквирима. Овај рад је посвећен проблематици индицијалног доказивања. По мишљењу аутора постоји упадљива несразмера између практичне неопходности индицијалног доказивања и теоријског игнорисање питања доказивања индицијама у домаћој процесној литератури. Мада се индицијално доказивање најчешће везује за оперативну фазу криминалистичке обраде спорног чињеничног стања, дакле за преткривични поступак, доказивање важних чињеница често је могуће једино путем индиција.

Непосредни докази су ретки и малобројни. Највећи број кривичних дела се извршава у тајности и уколико нема признања, околности које су везане за разјашњавање питања мотива, свесности, воље, намере, могу да се утврђују једино индицијама. Доказ кривице најчешће не може да се изведе непосредно, путем сведока очевидаца или признањем, него посредно, ланцем околности, које у својој повезаности и међузависности дозвољавају сигуран закључак о кривици окривљеног. Индиције су, и поред непостојања експлицитне нормативне допуштености, по мишљењу аутора фактички неопходне у доказивању, због чега би "забрана пресуде на основу индиција значила, или повратак на принудно добијање признања, или парализу правосуђа".

Рад је подељен у пет делова.

У првој глави "Историјски осврт на место индицијалног доказа у кривичној процедури" изложен је историјски аспект проблематике индицијалног доказивања обзиром на опште карактеристике историјског развоја кривичне процедуре и основне правце у развоју доказног права.

Друга глава "Појам индицијалног доказа" има два дела. У првом делу се детаљно расправља о појму доказа у процесном праву, као претходном спорном појму ради одређивања појма посредног, индицијалног доказа. Анализира се материјални, садржински и формално процесни аспект доказа, разграничење појмова доказ - доказно средство - доказни извор, као и питање класификација доказа, које у погледу поделе доказа на непосредне и посредне показује низ недоследности. Полазећи од тога аутор износи аргументовану критику постојећих схватања и опредељује се за једнозначност, односно вишезначност везе доказне и одлучне правнорелевантне чињенице као критеријум разликовања посредних и непосредних доказа. На тој основи одређује и индицијални доказ и детаљно анализира све његове специфичности полемишући са најшире заступљеним тумачењима индицијалног доказа у поглављима: индиције и логичко закључивање, индиције и чулно опажање, индиције и основ сумње, индиције и стварни доказ, индиције и пресумпције, индиције и ноторне чињенице и индиције и помоћни предмет доказивања.

Трећа глава "Структура индицијалног доказа" посвећена је у првом делу одређивању елемената структуре овог доказа у које аутор убраја: чињеничну основу, везу индицијалне чињенице са одлучним чињеницама и међусобну повезаност више индиција са детаљним освртом на покушаје и могућности објективизирања индицијалне вероватноће статистичком вероватноћом. У оквиру везе индицијалне доказне и одлучне, индициране, доказујуће чињенице посебно се разматра природа везе и закључак који из ње произилази: закључак по аналогiji у примени искуствених ставова и индицијални закључак. Други део овог поглавља разматра посебне појавне облике индицијалних доказа у смислу унутрашње различите повезаности појединачних индиција (индицијални ланац и индицијални прстен), и њихове предности и слабости са аспекта доказне снаге.

Проблеми класификације индиција и критички приказ постојећих класификационих шема дат је у четвртој глави.

У последњем, петом делу рада обрађено је, са становишта практичне примене теоретских разматрања о индицијалном доказивању, најделикатније питање ове проблематике, питање доказне вредности индиција. Кроз теоријску полемику и приказ судске праксе размотрено је питање генералне доказне вредности посредних доказа у односу на доказну вредност непосредних доказа, детаљно је анализирана доказна вредност индиција обзиром на њихове логичке и фактичке карактеристике, затим питање тзв. начелне доказне вредности различитих група индиција, методи коришћења индиција у преткривичном поступку, карактеристике доказивања индицијама у кривичном поступку, као и питање судске пресуде засноване на индицијама.

Извршење кривичних санкција, Институт за правне и друштвене науке, Крагујевац, 2003. стр. 174, ИСБН 86-80765-46-5, ЦИП 343.8(075.8)

Рад садржи систематски приказ свих релевантних позитивно правних питања извршења кривичних санкција. Ради се о делу уџбеничког карактера несумњиве актуелности обзиром на, само у последњој години, честе и крупне измене кривичног законодавства у области кривичних санкција. Обим рада је диктиран обимношћу релевантног позитивног закона (Закон о извршењу кривичних санкција), чињеницом да судска пракса извршења (не одмеравања и изрицања!) кривичних санкција, обзиром на непостојање судске контроле извршења заводских кривичних санкција не постоји, као и оправданим схватањем аутора да у изучавању пенолошке проблематике на правним студијама предност треба дати правним аспектима извршења кривичних санкција у односу на неправну проблематику ове области.

Прво поглавље рада уз основна разматрања о појму, врстама и основним карактеристикама система кривичних санкција у домаћем позитивном законодавству, посвећено је анализи правног оквира и основних принципа извршења кривичних санкција. Најзначајнији део овог поглавља јесте анализа међународних стандарда у извршењу кривичних санкција, која представља реткост у домаћој пенолошкој литератури. Аутор правдано указује на њихов значај за развој и унапређивање домаћег законодавства у области извршења кривичних санкција, посебно обзиром на процес укључивања СЦГ у токове европске интеграције. У том смислу су посебно приказани следећи акти: УН Стандардна минимална правила за поступање са затвореницима, Европска конвенција људским правима, Европска конвенција о спречавању мучња и нехуманих или понижавајућих казни или поступака, Европска затворска правила, Међународни пакт о грађанским политичким правима, УН Конвенција против тортуре и других сурових, нељудских или понижавајућих казни или поступака. Посебно је указано на, за наше услове релевантну праксу, најзначајнијих тела за имплементацију људских права и слобода у области извршења кривичних санкција.

Основни принципи организације извршења кривичних санкција обрађени су у другом поглављу. Најпре су укратко изложени основни постулати рада Управе за извршење заводских кривичних санкција, која организује, спроводи и надзире извршење најзначајнијих, заводских кривичних санкција. Основне установе за извршење ових кривичних санкција, заводи, анализирани су обзиром на врсте према трајању казне, према категорији осуђених лица, као и према степену обезбеђења. Унутрашња организациона структура приказана је као формални систем регулисан правним нормама, са освртом и на неформални систем који има карактер стално присутног кодекса понашања који стварају сами затвореници и који је по својој природи не само различит од формалног, него му је најчешће и директно супростављен.

Трећи, најзначајнији и најобимнији део је посвећен извршењу казне затвора. Након разматрања основних карактеристика, сврхе и принципа извршења ове казне, изложен је начин распоређивања осуђених у заводе, процес упућивања, одлагање извршења и ступање у завод. Врло детаљно је приказан положај осуђених лица анализом појединачних права осуђених, разматрањем ограничења права и слобода осуђених лица, института погодности, дисциплинске и материјалне одговорности, условног отпуста. Посебно је разматрана заштита права осуђених лица и систем контроле извршења казне затвора, са значајним критичким освртом на постојећа решења обзиром на компаративно правни преглед и на међународне стандарде. У оквиру овог поглавља указано је и на проблематику извршења новчаних казни и, новоуведене казне конфискације имовине.

Извршењу мера упозорења, условној осуди са и без заштитног надзора и судској опомену, обзиром на сврху адмонитивних кривичних санкција, посвећен је

четврти део, док је у петом делу дат систематски приказ извршења мера безбедности. Уз наглашавања специфичности сврхе изрицања и извршавања мера безбедности (обзиром на принцип дуалитета кривичних санкција), указано је на основу проблематику извршења мера безбедности медицинског карактера, обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, обавезног психијатријског лечења на слободи, обавезног лечења алкохоличара и наркомана, као и на извршење забране вршења позива, делатности или дужности, забране управљања моторним возилом, одузимање предмета и протеривање странаца из земље.

Последњи, шести део за предмет разматрања има проблематику извршења кривичних санкција изречених малолетним лицима. Аутор најпре указује на специфичности ових мера у систему кривичних санкција, наглашава особености формалне социјалне реакције на криминалитет малолетника, обзиром на њихов психосоцијални статус, а затим посебно разматра извршење мера дисциплинског карактера, мера појачаног надзора и мера заводског карактера. Обзиром да се ради о посебној кривичној санкцији и са обележјима казне и са елементима васпитног карактера, посебно су изложене карактеристике извршења малолетничког затвора, са освртом на сличности и разлике у извршењу казне затвора изречене пунолетним лицима и у извршењу заводских васпитних мера. Посебно је указано, као и код извршења казне затвора према пунолетним лицима, на проблематику, у нашим условима хронично неефикасног, постпеналног прихвата.

4) Скупна оцена наставно-научних активности кандидата

Кандидат др Снежана Соковић је наведене и приказане радове објавила управо из уже научне области за коју се конкурсом врши избор наставника. Наиме, иако објављени радови кандидата углавном нису из предмета Кривично право, неспорно је да су у питању радови из сродних предмета који заједно са Кривичним правом, према решењу из Статута Правног факултета у Крагујевцу (члан 122) чине једну ужу научну област (Кривичноправну) за коју се и врши избор. Радове кандидаткиње карактерише друштвена и теоријска актуелност, суверено коришћење научне апаратуре, изразита употреба упоредноправног метода и добро познавање актуелних проблема у кривично-правној области, као и висока општа научна и стручна способност. Поједини радови представљају оригиналну обраду актуелних спорних питања у кривично-правној науци и чине значајан допринос развоју правне мисли. У том смислу су посебно значајни радови који се баве кривичним санкцијама, посебно заштитом права осуђених лица, контролом извршења казне затвора, инкриминацијом тортуре, вештачењем и индицијалним доказивањем. Број објављених радова, константно учешће кандидата у научним пројектима и на водећим научним скуповима указује на континуиран, садржајан и интензиван научни и стручни рад.

У свом досадашњим педагошко наставничком раду др Снежана Соковић је одговорно и са преданошћу обављала велики број наставних активности из различитих кривичноправних дисциплина. Савесно је испуњавала и друге поверене факултетске обавезе. Учешће у великом броју комисија за избор у сарадничка и наставничка звања, за оцену и одбрану магистарских теза и докторских дисертација на свом и на другим факултетима, као и успешно вођено менторство, показују значајне резултате и у развоју научно-наставног подмлатка.

Б) ОЦЕНА КОМИСИЈЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

I. На основу увида у конкурсни материјал и на основу анализе резултата рада у наставним, научним и стручним активностима, Комисија констатује да кандидаткиња др Снежана Соковић:

- поседује научни степен доктора правних наука из Кривично-правне области;
- има објављене радове у водећим часописима из Кривично-правне области;
- има објављене монографије из Кривично-правне области;
- има научне радове из Кривично-правне области саопштене на домаћим и међународним скуповима;
- учествује и учествовала је у научно-истраживачким пројектима (у секцијама релевантним за Кривично правну научну област);
- има остварене резултате у развоју научно-наставног подмлатка као ментор у изради магистарских и докторских теза, кроз рад у комисијама за оцену и одбрану магистарских и докторских теза и комисијама за избор у наставничка и сарадничка звања.
- има значајно педагошко искуство у самосталном извођењу вежби, наставе и испита на основним и последипломским студијама из предмета: Кривичнопроцесно право, Криминологија са Пенологијом, Пенологија, Општа криминологија и криминологија малолетничке делинквенције, Кривично право.

II. Комисија посебно констатује да се ради о кандидаткињи која је у редовној процедури прошла све изборе у наставничка и сарадничка звања, од асистента-приправника до редовног професора за предмете из Кривично-правне области (асистент-приправник при Катедри за кривично-правне науке, асистент за предмет Кривичнопроцесно право, доцент, ванредни професор, редовни професор за предмет Криминологија са Пенологијом). Комисија посебно истиче ову чињеницу, обзиром на то да се конкурсом, у складу са Статутом Правног факултета, врши избор наставника за кривичноправну област, као ужу научну област.

III. Посебно важном Комисија сматра чињеницу да је кандидаткиња у звање редовног професора бирана по критеријумима важећег Правилника о условима и поступку за давање сагласности Стручних већа Универзитета на одлуку о избору (Одлука Универзитета бр. 159/2 од 24. 03. 2004.) Том приликом је изборна Комисија констатовала да у свим активностима кандидаткиње постоји знатан вишак бодова из претходног изборног периода у односу на предвиђени неопходни број бодова за избор у звање ванредног професора, који се сагласно Правилнику преноси у текући изборни период. Независно од тога, обзиром на анализирани активности кандидаткиње искључиво у актуелном изборном периоду, Комисија је констатовала да:

1. број бодова остварених у оквиру активности које се односе на број научних радова објављених у водећим домаћим часописима превазилази обавезан број бодова (3 бода). Изузев рада наведеног под бројем 22 који је уз одређена сажимања и ситне измене поново објављен и наведен под бројем 25, затим рада наведеног под бројем 37 који је у истоветном облику објављен поново и наведен под бројем 38, као и рада наведеног под бројем 34 који представља приказ, и који због тога нису бодовани, осталих 17 радова Комисија је, обзиром на обим и компактност бодовала у складу са одредбама Б т.12. и Б 10.4. Правилника са по 2 бода, тако да је кандидат по овом основу у актуелном изборном периоду остварио 34 бода.

2. број бодова у погледу објављене монографије (која је бодована сходно одредби Б6 т. 8. и Б1-2. Правилника са 9 бодова) задовољава захтеве Правилника; Комисија такође констатује да укупан број бодова (43 бода) који је кандидат остварио по основу активности из групе 1.1. и групе 1.2. одредбе Б1-1 Правилника превазилази обавезан број бодова (18 бодова) предвиђен истим Правилником.

3. број бодова остварених по основу научних радова изнетих на научним скуповима такође превазилази број обавезних бодова (0,5): 8 радова изнетих на домаћим научним скуповима бодовани су са 0,25 бодова у складу са одредбом Б10.1. т.1. Правилника, тако да је у овој групи активности кандидат остварио укупно 4 бода;

4. број бодова остварених по основу учешћа кандидата у научним пројектима превазилази број обавезних бодова (2 бода): приказане активности су бодоване сходно одредбама Б 11.1. т.1. и Б12. Правилника са по 1,5 бодова свака година учешћа у појединачном пројекту, тако да је кандидат по овом основу у протеклом изборном периоду остварио укупно 10,5 бодова;

5. и број бодова по основу активности у развоју научно-наставног подмлатка превазилази обавезан број бодова (2 бода): наведена менторства за магистарски рад и менторство за докторску дисертацију бодовани су у складу са одредбом Б1-6 т.1. и 2. са укупно 7 бодова. Комисија посебно наглашава да учешће у комисијама за оцену и одбрану магистарских и докторских радова није бодовала, нити је о томе од кандидата захтевала податке на које упућује Правилник (датум одлуке надлежног органа), обзиром на довољан број бодова по основу менторства.

IV. За оцену испуњености услова за избор кандидаткиње др Снежане Соковић по расписаном конкурс, Комисија је посебно значајном ценила и чињеницу да кандидаткиња и након избора у звање редовног професора за предмет Криминологија са Пенологијом:

- има значајан број радова из Кривично-правне области (радови под редним бројем 41 до 67) објављених у водећим домаћим часописима,
- има већи број реферата штампаних у целини и саопштених на домаћим и међународним научним скуповима (реферати наведени под редним бројем 12. до 22.),
- учествује у научно-истраживачким пројектима,
- обавља менторски рад у изради магистарских и докторских теза и учествује у комисијама за оцену и одбрану магистарских теза,
- изводи наставу и испите на основним и последипломским студијама из предмета: Криминологија са Пенологијом, Пенологија и Кривично право.

Ц) ЗАКЉУЧАК КОМИСИЈЕ

На основу свих изнесених чињеница Комисија закључује да кандидаткиња др Снежана Соковић, редовни професор Правног факултета за предмет Криминологија са Пенологијом, испуњава све услове предвиђене Законом о високом образовању РСрбије, Статутом Правног факултета у Крагујевцу, Статутом Универзитета у Крагујевцу и Правилником о условима и поступку за давање сагласности Стручних већа Универзитета на одлуку о избору наставника Универзитета у Крагујевцу за избор у звање редовног професора за ужу научну област: Кривично-правна област, предмет Кривично право.

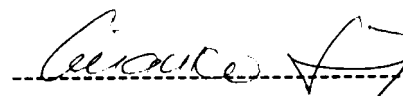
Д) ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу прегледа и детаљне анализе објављених научних радова, увида у досадашњи научно-истраживачки и педагошки рад, изнетих оцена, закључака и мишљења, чланови Комисије имају част да Наставно-научном већу Правног

факултета и Стручном већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу предложи да кандидаткињу **др Снежану Соковић**, редовног професора Правног факултета у Крагујевцу, изабере у звање **редовни професор** за ужу научну област: **Кривично-правна област, предмет Кривично право** на неодређено време са пуним радним временом.

У Крагујевцу,
23. октобра 2007. год

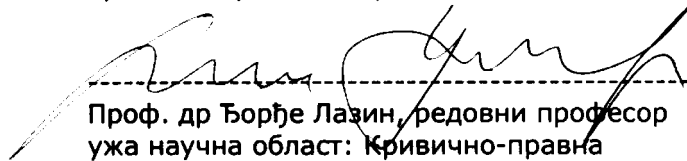
Чланови Комисије:

Проф. др Станко Бејатовић, редовни професор
ужа научна област: Кривично-правна,
предмет: Кривично-процесно право

Проф. др Зоран Стојановић, редовни професор
ужа научна област: Кривично-правна,
предмет: Кривично право

Проф. др Ђорђе Лазин, редовни професор
ужа научна област: Кривично-правна
предмет: Кривично-процесно право